

ning i Fjor om, hvad der er praktist og heldigt for Fiskeriet, virkelig holder Stik, og derfor havde jeg meget ønsket, at Regeringen ved Forelæggelsen af Forslaget i Aar havde taget noget mere Hensyn til det, der er fremsat i den foreløbige Betænkning. Lovforslaget her er jo imidlertid gaaet ud fra andre Forudsætninger. Med andre Ord, man har slet ikke taget Hensyn til de praktiske Erfaringer og videnskabelige fastslaaede Kendsgerninger, der ere vundne bl. a. af den biologiske Station i de nogle og thye Aar, der ere gaaede, siden Fiskerikommissionen af 1873 afgav sin Betænkning. Hvis man vil have en Lov, som skal gavne Fiskeribefolkningen og staae større Indtægt af Fiskeriet her i Landet, tror jeg, det vil være nødvendigt, at man tager noget Hensyn til dette, jeg her har anført. Og jeg tror ogsaa, man kommer til at gøre en Ting til, nemlig ikke at betragte vor Fiskeribefolkning som en Stand, der kun har Krav paa at faa Almisse. Dette har baade fra Regeringens og Rigsdagens Side — om det end ikke er slet direkte — fundet sit Udtryk i, at naar der er kommet et Andragende fra Fiskeribefolkningens Side, har man spist dem af med en eller anden lille Ting, som nærmest har haft Udseende af en Almisse. Dersom man vil lovgive paa dette Omraade, skulde man give en Lov, der skulde være løftende og hjælpende for vor Fiskeribefolkning, og ikke en Lov som den nuværende, der er baade hemmende, forbydende og indskrænkende. Og hvis vi vilde give en løftende og hjælpende Lov for vor Fiskeribefolkning, vil det sikkert ikke være til Skade for vort Fiskeri, men det vil, tror jeg, være til stor økonomisk Fordel for Landet i det hele. De omtrent 6 Mill. Kr., som det er bevist, at der findes for her i Landet, kunne uden Tvivl bringes op til et betydelig højere Beløb, naar den Sag blev grebet an paa rette Maade. Naar vi se hen til de Lande, der ligge paa alle Sider af os, og som ikke have større Ryststrækning end Danmark, ville vi se, at man der har betydelig større Indtægt af Fiskeriet, end vi have. Dette blev for øvrigt oplyst ved denne Sags 1ste Behandling i Fjor, og jeg skal ikke nu opholde mig videre derved. Jeg vil haabe, at det med god Vilje fra alle Sider maa lykkes at faa en for Folk og Land god Lov ud af dette Forslag.

Til Slutning vil jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister (Sehested). I den nu gældende Fiskerilovs § 42 ophyses det i det Afnit, der omhandler Vedtægterne, hvorledes man kan faa en Vedtægt bragt til Beje, og hvorledes denne Vedtægt skal faa Stadfæ-

stelse o. s. v., og dernæst staaer der: „Paa samme Maade som ovenfor anført bliver der at forholde med Hensyn til Forandring i Vedtægterne og Ophævelse af disse. Naar det maatte blive besluttet, at Vedtægten skal bortfalde, bliver den paa samme meddelte Stadfæstelse at ophæve senest inden et Aar efter, at Beslutningen blev tagen“. Naar der staaer noget saa klart og tydeligt i den nu gældende Fiskerilovs § 42, og man da paa en enkelt Blads er utilfreds med en Vedtægt og gaar den Vej, som Loven her antyder, og Udvalgets Flertal saa bliver enig om at andrage Landbrugsministeriet om, at denne Vedtægt maa bortfalde, da man altid har været utilfreds med den, siden man fik den, fordi den aldrig har gjort andet end Skade for Fiskerne og aldrig har gavnet Fiskeriet paa Egnen — hvorledes skal det saa rimes sammen med denne Bestemmelse i Fiskerilovens § 42, at Landbrugsministeriet svarer vedkommende Udvalg, at det ikke finder sig foranlediget til at ophæve den Vedtægt, som de andrage om at faa ophævet? Alle Formalteter ere jo iagttagne, Udvalget er nedsat, og Udvalget har indstillet til Ministeriet og bedt Ministeriet om at meddele Stadfæstelse af den gældende Vedtægts Ophævelse. Jeg vil, som sagt, være den højtærede Landbrugsminister for-bunden, hvis han vil oplyse om, hvorledes dette Svar fra Landbrugsministeriets Side kan forenes med Lovens Ord. For øvrigt vil jeg ligesom det ærede Medlem for Præsto (Bønlatke) haabe, at det foreliggende Lovforslag ved en Behandling heri Tinget maa blive affattet i en saadan Stikfælse, at det kan blive til Gavn for Fiskeribefolkningen og for Fiskeriet, og at dette maa lykkes os inden ret længe.

Svødt: Jeg har atter i Aar ligesom i Fjor modtaget en Henvendelse fra Fiskere i min Valgkreds, fra Korsør, angaaende Nalefiskeriet. Vi have et godt gammelt Ord, der siger: Med Lov skal Land bygges. Men saa skulle Lovene bygges og formes i deres Helhed paa en saadan Maade, at de Folk, der skulle overholde dem, forstaa, hvad der staaer i Loven. Man maa i hvert Fald stille den Fordring, at selve Lovgivningens Rulder skulle være i Stand til at give Oplysning om den rette Forstaaelse af Loven. Jeg tror ikke, at det er Tilfældet med Hensyn til denne Lov. I § 6 i nærværende Lovforslag staaer der angaaende Nalegaardsfiskeriet: „Ethvert Slags Fiskeri ud for Rysten af andre, ogsaa Fiskeri med fritstaaende Naleriser, er tilladt, naar det ikke udøves i saadan Mærhed af de i Forbindelse med